

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

0 seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N^{R.} 139.

Mercuri 8 (20) Augustu

1884.

Brașovū în 7 (19) Augustu.

Nu mai încape acum nici o îndoială, că întelnirea monarchilor Austro-Ungariei și Germaniei în Iși a avut de scop, să pună la cale o întrevedere a ministrului Kalnoky cu prințul Bismarck; prin urmare nu curtuosia, precum au scris diarele austriace și germane, cât și cele streine, ci cestiuni politice au fost scopul întelnirii.

Presa ntrégă se ocupă de întrevedere dela Varzin, fără însă să se spună apriatū, ce anume va fi fost obiectul convorbirii celor doi cancelari.

O scrisore din Viena adresată diarului „Nord-deutsche Allg. Zeitung“ observă, la scirile date de nunele diare, — că întrevedere celor doi ministri n'arū avē importanță, — că de sigur nu se va fi dus comitele Kalnoky la Varzinu, ca să vorbescă cu cancelarul germanu despre timpū. Chiar telegramele oficiose din Berlinu accentuază în mod deosebitū importanța întrevederii dela Varzinu.

„Kölnische Zeitung“ dă cu socotela, că cei doi cancelari arū fi pusū la cale o acțiune comună a Austro-Ungariei și Germaniei în contra a totū ce arū pute periclitā pacea Europei.

Cu acestā scire consună și o corespondență din Viena cătrā o foie englesă, în care se asigura, că cei doi ministri au avut să vorbescă despre situațiunea statelor balcanice, despre încordarea, ce a produs o fiasculă conferinții egiptene din Londra între relațiunile dintre Germania și Anglia, precum și despre pozițiunea totū mai favorabilă, ce 'și-o câștigă Polonia din Austria.

Inprejurarea acestā din urmă, arū neliniscī multū, se dice, pe cancelarul germanu, căci iată ce scrie între altele în acestā privință și „Vossische Zeitung.“

„In cursul celui din urmă an s'au ivitū unele particularități în Austria, care nu sunt țără înfrurire asupra țării alianței, așa că prințul Bismarck a găsitū cu cale, pōte, să vorbescă personalū cu ministrul de esterne alū Austro-Ungariei. Acum cinci ani, când s'a încheiatū alianța, se dicea că e îndreptată în contra Rusiei; dar acum învingerea Rușilor din Berlin a doveditū, că între Germania și Rusia există relațiuni intime. Nu totū astfel sunt relațiunile dintre Austro-Ungaria și Rusia, și cauza e „statulū polonū din Galiția,“ care în anulū din urmă și-a dobânditū o mai mare independență, decum arū fi pe placulū celor din Petersburg.“

Numitulū diarū dice, că din considerațiuni generale politice, cancelarul germanu e de părere ca acestei independențe să i se pună capetū și celū puținū o margine, făcendū responsabilū pe acestā pe guvernulū austriacū.

„National-Zeitung“ aduce o scire, după ea și mai pozitivă. Dice că urmarea întrevederii arū fi să se dea pe față intimitatea, ce există între Austro-Ungaria și Germania cu Rusia, și aduce acestā în legătură cu scirile despre o apropiată întrevedere a monarchului Austro-Ungariei sēu a prințului de corōnă Rudolf cu Țarulū Rusiei în Varșovia.

Oficiosele din Viena mai spunū apoi, că s'a vorbitū la Varzin și despre cestiunea egiptenă, și că astfel, ce arū însemnā prezența în Varzin a ministrului generalū germanū din Egiptū Derentz, care a luatū parte și la conferința din Londra

ca consilierū financiarū alū ambasadorului germanū de pe lângă guvernulū englesū.

Din tōte scirile date de întrēga pressă austro-germană, rezultă că cestiunea principală a convorbirii dela Varzin a fost cestiunea polonă, și în genere cestiunea slavă.

Posițiunea aprōpe independentă a Polonilor neliștesce totū atât de multū pe Rusia ca și pe Germania, și ca și pe Austro-Ungaria agitațiunile din peninsula balcanică, despre care atât de multū se vorbesce.

Negreșitū „Kölnische Zeitung“ la aceste două cestiuni face alusiune, când dice, că la Varzin s'a pusū la cale o acțiune comună în contra a totū ce ar pute periclitā pacea Europii.

Dacă Austria va face pe placulū cancelarului germanū, să înăbușescă ori ce gradū de independență a Polonilor din Galiția, atunci Germania va secundā pe aliata sa în combaterea ori cărei agitațiuni din peninsula balcanică și va pune la cale întelnirea monarchului Austro-Ungariei cu Țarulū Rusiei la Varșovia.

In totū casulū, la Varzin s'a plānuitū o acțiune, care numai în favōrea păcii nu pōte fi, și încă și mai puținū pentru liniștea Austro-Ungariei. Cancelarul germanū și-a vērītū mâna și în cestiunile politice interne ale monarchiei nōstre, cerendū ca ministrulū Taaffe să renunțe la planulū ce și l'a croitū, — și care erā menitū să asigure într'o țā liniștea monarchiei, — să renunțe la tendințele sale federaliste.

Pe de altă parte cochetază cu Rusia, isgoinindū pe Rușii din Berlin, vinovați și nevinovați, și punandū la cale întelnirea din Varșovia.

Se vede lāmuritū, că prințul Bismarck 'și descurcă din țā în țā mai multū calea cătrā a-jungerea scopului sēu.

A îndușmānitū pe Anglia cu Francia, încercandū pe cea dintēiu în Egiptū, pe cea de a doua în Tonchinū și abātāndu-le astfel atențiunea dinspre Europa; a formatū o alianță puternică, legandū de mână și de picior tetele aliante.

Acum nu i-a rēmasū cancelarului alta de făcutū, decâtū să reguleze afacerile cu Rusia. In modū pacinicū? Nu credemū, câtū timpū cancelarul germanū va vedē o Rusiā tare, care s'ēi zādārnicescā planurile sale și cochetāria cu Rusia nu e decâtū o strategiā finā bismarckiană.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.“)

Viena, 18 Augustū. — Fostulū comandantū de marinā Pockh, în urma unui atacū de apoplexiā s'a îmbolnăvitū greu.

Berlin, 18 Augustū. — Ministrulū de esterne Kalnoky a părăsitū ađi Varzinulū.

Paris, 18 Augustū. — Alaltaeri au fostū în Marsilia 14, în Toulon 8, în diferite departamente sudice 20 morți de coleră.

Roma, 18 Augustū. — In provinciile Massa, Parma, Portomauricio, Turin s'au ivitū alaltaeri 10 casuri de bōlă de coleră și 8 casuri mortale.

Londra, 18 Augustū. — Scirea despre declararea de rēboiu a Chinei este neîntemeiată.

Paris, 19 Augustū. — Alaltaeri au fostū în Toulon 13, în Marsilia 14, în Arles 6, în alte patru departamente 27 morți de coleră.

Roma, 19 Augustū. — In provinciile infec-

tate au fostū alaltaeri 17 bolnavi și 10 morți de coleră.

Berlin, 19 Augustū. — Șederea lui Kalnoky la Varzin s'a prelungitū la învitarea prințului Bismarck cu o țā, ca să serbeze împreună cu dēnsulū țāua nacerii M. Sale împēratului și regelui Franciscū Iosifū.

Mexico, 19 Augustū. — Generalii Ramirez Mejija și alți doi, cari au iuatū parte la conjurațiunea în contra guvernului, au fostū împușcați.

CRONICA ȚILEI.

Junimea română din Reghinū și dimprejurū va aranjā la 27 Augustū st. n., în sala promenadei din Reghinulū sāsescū o petrecere de vērā cu scopū filantropicū Prețul intrării e 1 fl. de persoană și 2 fl. de familiā. Ofertele marinimōse se vorū chitā pe cale diaristicā.

Prințul Alexandru alū Bulgariei va merge, se dice, la T.-Severinū, spre a salutā pe M. S. Regele Carolū la plecarea sa spre Belgradū.

„Rēsboiulū“ dice, că unū istitutū medico-militarū se înființēzā în Bucuresci, pentru formarea medicilorū necesari armatei. Se primescū studenți din anulū I și II de doctoratū până la 15 Septembrie viitorū.

Lupta din Iași afā, că unū numărū de familii israelite, ce erau să plece în America și a cărorū plecare se amānase fiind-cā în New-York se luase dispoziți a nu se primi decâtū persoane cu capitalū de 500 franci, vorū porni pozitivū dumineca viitorē. După intervenirea comitetului ieșanū, dispoziți de mai sus a fostū ridicatā. Mereu numai înainte!

„Monitorulū oficialū“ scrie, că se deschide pe sēma ministrului cultelorū și instrucțiunei publice unū creditū extraordinarū de 2,700 lei, spre a se pune la dispozițiunea Academiei romāne pentru remunerațiunea a trei ajutōre necesari la lucrarea marelui etimologicum alū limbei romāne.

„Curierulū Balașanū“ spune, că ovreii, cari au să plece din Iași la New-York Duminecă 5 Augustū la orele 1 jum. cu trenulū de marfā, suntū în numărū de 200. Deși se luase o dispozițiune, de a nu se primi decâtū cei tineri, sânătoși, cu unū capitalū de 500 lei, după intervenirea comitetului israelitū din Iași, acestā dispozițiune s'a revocatū.

Diarele din Bucuresci spunū, că noulū tronū, ce se va aședā în sala tronului a palatului regalū din capitalā se va alcătui după modelele tronurilor vechilorū domni ai țerei. In acestū scopū se vorū studiā modelele de tronuri domnesci ce se aflā prin mănāstirile și bisericile vechi din țērā.

„Telegrafulū“ spune, că direcțiā postelorū va schimbā în curendū tacsă, ce să percepe pentru transportulū diarelorū, dela unū banū și jumătate la unulū. Felicitāmū pe onor. direcțiune pentru acestā nimeritā ideie.

„Monitorulū“ scrie: La 26 Iulie, cādendū o plōie torențială asupra cātunelorū Slobozia de susū și Slobozia de josū, comuna Stānișesci, județulū Tecuciu, cu grindinā în mārimea oului de porumbelū, precedatā de furtună, a cāusatū urnātōrele stricāciuni: 320 fālci de grāu, 40 fālci de orđū, 240 fālci de pāpāșoiu, 73 fālci fētētā, 40 pogōne vie și 10 fālci grādinī; pāguba se estimēzā la 65.800 lei aproximativū.

„Romānia“ scrie: O tragedie amorōsā s'a petrecutū erī nōpte la Kitila. Fata unui evreu din capitalā fugise într'o birjā în spre Kitila c'unū sublocotenentū de cālārași, ca să ia de aci trenulū și s'ē-și continue fuga. Tatālū avertisatū în urma întrebărilorū telegrafice, ce făcuse pela diferite stațiune, luā trenulū de erī diminetā și ajunse la Kitila, chiar în momentulū, cādū tēnēra pāreche voiā

a se sui în tren. Tatăl se repede asupra fiicei sale, o desface dela brațul amantului său și voiesce s'o împedece d'a se urcă. Amantul dispăre. Fata începe să țipe. Eră duios spectacolul, ce se înfățișă, pe de o parte țipetele fetei, și mărturisirile formale că nu se mai întorče acasă și că voiesce să plece cu amantul său, pe de alta atitudinea rece și implacabilă a tatălui. Fata a finit prin... a cedă.

*

Mai multe țiare din Italia vorbesc de vizitele făcute de distinșii noștri gimnastici, Moceanu și Velescu, la cele mai renumite institute de arme din Verona, Milano, Veneția, Torino și Genua, cu ocașunea trecerii lor spre Madrid. Vedem cu mulțămire, că ei au fost primii forțe bine în Italia; aceeași primire li-s'a făcut și în Spania, unde au vizitat institutele din Barcelona, Madrid și Sevilla.

*

Cu data de 1 Sept. 1884 se pensionază căpitanul cl. I. Ilie Săcășanu dela reg. 2 de liniă Alexandru I., din Brașov, rămânându însă a fi chemat în activitate în casă de mobilizare.

*

În urma afacerii lui Binder, Assim pașă, guvernorul general a dat ordin autorităților Rumeliei ostice, să ia cât mai energice măsuri pentru stăpînirea tâlharilor.

*

Porța numise în consiliul sanitar internațional din Constantinople mai mulți membrii, voindu a-și asigura astfel majoritatea voturilor într'ensul și nevoindu a mai face toate numai după voia puterilor. În urma energiei protestului al puterilor — Anglia nu a protestat, după cum o sfătuiă reprezentantul său — Porța se lăsă de gândul său și în ședința din Joia trecută, președintele anunță consiliului, că Porța a hotărît să lase consiliul să rămână întocmit ca și mai înainte.

*

Schwenninger, doctorul principelui Bismarck, a fost numit mai țilele trecute profesor la facultatea de medicină a universității din Berlin. Facultatea a luat îndrăsneta hotărîre, să protesteze și verbal și în scris împotriva acestei numiri.

*

În Coblenz au fost arestați doi ofițeri franceși, cari luau desemnuri după feliurile părți ale fortăreței.

*

»Gazeta Krakowska« din Varșovia aduce șcirea, că prin lumea funcționarilor de acolo umblă vorba, despre o călătorie, ce ar vîi țarul să facă până la Berlin.

*

»Românul« scrie: »Guvernul mexican a otărit, să organizeze pentru anul 1892, o expoziție universală, în scopul d'a celebra într'un mod strălucit al patrulea centenar al descoperirii Americii. Cu această ocașune, se va rădica un monument în memoria lui Christof Columb. Guvernul mexican va invita toate țerile globului pentru a contribui la cheltuelile rădăcării acestui monument.«

ADUNAREA GENERALĂ A „ASOCIAȚIUNII TRANSILVANIEI.“

Orăștia, 5 (17) August 1884.

Diua așteptată cu atăta dor de cătră Romsni din Orăștia, a sosit. Un număr însemnat de oșpeți din toate părțile Transilvaniei s'au întrunit în orașul nostru cu scop de a lua parte la adunarea „Asociației transilvane.“ Sămbătă 4 (16) August dimineța la 5 ore a

sosit d-lă Iacob Bologa, președintele Asociației și d. George Barițiu, însoțit de mai mulți Români de pe la Sibiu, Cherla etc. Coborîndu-se din tren ei fură primiți și salutați de comitetul instituit pentru primirea oșpeților în frunte cu d-nii Dr. A. Tincu, I. Mișu, Pop, Erdely etc. D. Bologa le mulțămî printr'o cuvîntare scurtă dar bine simțită. Mai multe trăsuri se aflau gata, la dispoziția celor sosiți, și în scurt timp fură conduși cu toții la cartirul, ce le eră destinat. Cu trenul dela amed și cu cel de seara au mai sosit mulți oșpeți de pela Arad, Deva, Alba Iulia, etc.

Toți căți au sosit Sămbătă, eră să se întrunească la 7 ore seara, la o întîlnire amicală în pavilionul de pe promenada orașenească. Din cauza ploii însă, (care a început a curge încă dela 6 ore seara și n'a încetat pînă dimineța) această întîlnire s'a făcut în sala »Otelului Național.« Printre cei de față, afară de d-nii G. Barițiu și Iacob Bologa, mai erau: d. canonic Vasile Pop, și d. redactor N. F. Negruțiu din Gherla, d. George Dima din Sibiu, etc. etc. Seara a trecut între conversații amicale, și pe la 10—11 ore cei întruniți s'au împrăștiat eră pe la locuințele lor.

Partea cea mai mare a oșpeților se aștepta să sosescă astăzi, Duminică, când se începe prima ședință a Asociației. Dar despre acesta în numărul viitor.

X.

CORESPONDINȚA NOSTRĂ DIN COMITATE.

Sibiu, 3/15 August 1884.

Domnule Redactor!

Regretabila scisiune între învățătorii români întruniți la ascultarea cursului suplenitor din Cristur, despre carea relatează corespondența D-vostă din Cristur publicată în Nr. 135 a »Gaz. Trans.,« ne a întristat pe toți, cari dorim în mod sincer și stăruim din toate puterile, ca învățătorii noștri să se folosească de totă ocașunea, spre a se perfecționa conformu recerîntelor timpului în chemarea lor atăt de însemnată din toate punctele de vedere.

Șciind eu cu câtă rivnă și neobosire se lucrează aici din partea competentă în această direcțiune, și șciind că cu cea mai mare conșciențiositate se încunjură tot, ce ar putea nasce neînțelegeri confesionale în cestiuni școlare: am presupus, că ori care cetitor a amintitei corespondențe va recunoște, că regretabila neînțelegere pôte proveni numai din nepriceperea și fudulia copilărească a unor băiețani adevărați semidocti.

Așu fi rămas în această bună credință, dacă articolul de fond din foia D-vostă de astăzi nu ar arăta atăta neliniște în ce privește atitudinea organelor noastre școlare (»inspectori școlari«) în cestiunea confesionalismului. Căutîndu mai de aproape după motivul acestei nelinișci, cred a-l fi aflat acela în acea împrejurare, că învățătorul Frățilă a afirmat — după cum raportază corespondentul D-vostă — că »el ar fi trimis din partea referentului școlar din Sibiu și că el ocupă acolo locul acestui referinte.«

Sum autorisat Domnule, Redactor, a Vă aduce la binevoitorea cunoștință, că afirmațiunile acestea nu au nici o basă. De aici nu s'a trimis nimeni la Cristur, și nu s'a dat nimenui nici un fel de îndrumare ori instrucțiune; în special învățătorul Frățilă e cunoscut aici numai din acte.

Dreptu aceea, învățătorii noștri întruniți în Cristur vor lucra înțelepțesce, decât nu se vor împedea de

fanfaronadele cutărort necăliți, ci în armoniă frățescă vor continua a progresa în cele bune, informându-se și luminându-se cu iubire colegială unii pre alții.

Cancelistul.

Din câmpia, 14 August 1884.

Ar fi superflu ca să mai vorbim despre folosul ce ni-l procură societățile alese, precum și convenirile de orice soi și categorii, firese numai decât ele au năsuințe nobile și scopuri salutare.

O atare societate și convenire avurăm și pe câmpia cu ocașunea balului din Săngeorgiu arangeat de ținerimea română în 10 August a. c. Meritul ce și-l făcuse junimea română prin arangearea acestui bal este vrednică de o atențiune cu atăt mai mare, cu câtă adecă este unica ocașune de a pute vedea prin aceste părți un public român atăt de numeros, atăt de ales și așa de nobil.

Peste trei sute de persoane vedorăm adunate în acelaș loc, publicul eră curat român, unul mai vesel decât cel-alt. Locul destinat pentru petrecere eră școla română de acolo, pe care o aflăm pre frumos arangiat și cu un gust deosebit. După ce însă publicul s'a înmulțit așa de tare încăt în sala de joc nu mai încăpeu, domnul Ludovic Simon, marele proprietar de acolo, — zelosul și bravul român — a binevoit a oferi publicului în grădina sa un alt local mai spațios anume gătit spre scopul acesta, împodobit cu ramuri verzi în formă de alee și ornat cu diverse decorațiuni.

Iubirea cu care acestu brav bărbat a îmbrățișat întreg publicul român a fost nespuse de mare. O mesă abundantă eră deschisă în localitățile sale pentru toți fără excepțiune, începînd de seara și pînă dimineța. Toți erau mulțămiiți, de toate erau în abundență, totu a decurs în ordinea cea mai bună, așa încăt cu dreptu pot să țic, că amintirea ce a lăsat-o d. Simon în inima oșpeților săi, nu se va pute șterge nici odată.

La »Ardelena,« »Romana« și »Quadril,« peste 70 părechii erau de-odată în joc. Vialitatea eră mare și generală. O mulțime de copile erau împletite în colone lungi printre țineri și bărbați ca și rosele în cunun. Una eră mai fermecătoare decât cealaltă. O surprindere nespuse de plăcută, însă ne făcură vr'o 7 încântătoare domnișore, care prin frumosul lor costum național au arătat cămpenilor pentru prima dată, cătu de frumos este a fi român nu numai în limbă, ci și în port, și cătu de bine le șede a nu da banii pe căpele jidovesci, ci a-și găti veștmintele cu propriile lor mâni. Credem că toate Românele le vor imita. Observăm însă că a fi îmbrăcat în vestimente românești înseamnă a fi îmbrăcat curat, simplu și frumos. De aceea nu sunt nimerite pentru costumul național ca țifeaua și auriturile, ci întregul trebuie să fie lucru de mână, căci numai atunci se ajunge scopul economiei naționale, cu care în adevăr se ne mândrim.

O altă plăcere nu mai puțin surprințătoare ni se făcu pela miezul nopții prin danșarea străbunelor noastre jocuri: »călușarul« și »bătuța« de cătră dece jum, îmbrăcați uniform în costum călușeresc.

După pausă se întonară într'unu choră bine ales câteva imnuri naționale și apoi se continuă jocul cu însuflețire pînă dimineța, când publicul s'a retras ducîndu fiecare în pieptul său o amintire dulce și o mulțămire neuitată.

Venitul curat s'a destinat în folosul bisericii gr. cat. de acolo. Mai târziu se va publica și raportul casarului.

Unu cămpian

FOILETON Ū.

Pasările Ioanei.

de
Cattelle Mendès.

Intr'o seară sub grinșile odăii celei jōse, dinaintea unui foc de paie de cânepă, încă ude, care pîlăie mai mult decât arde și face mai mult fum, muma torcîndu mereu, povestea istorii forțe frumoșe, pe cîndu Ion D'Arc, tătăl, în picioare și rezimat de zid, ascuțit pe o piatră, pentru lucra d'a doua ții, oțelul lătaruț al unui plug. Densă, adică torcătorea, scia multe lucruri, pentru că citea desu în cărțile de rugăciuni și pentru că făcuse pelerinagi la Roma; și din pricina călătoriei aceștia o porecliseră omenii »Romea.« Povestea dar, făcîndu să se învîrtască în jur de degetele-i ude, și copii strîșni în pîlcu împrejurul său, — cel mai mare cu cotele pe genunchii mame-si și cu bărbia în mîni, ascultau atenți, cu bucuria în ochi, și din cîndu în cîndu scoțîndu mică strigăre de mirare și plăcere. Ioana însă, cea mai mică fată după cel mai mic băiat, ședea pe un scaunel în colțul cel mai întunecat al odăii; stetea cu mîinile împreunate ca pentru rugăciune și cu capul în sus; ca și cum prin fumul ce umplea casa, se uită la cer, și cîndu se aprindea câte odată paiele și plesnîu svirlîndu scînteii, se vedea pe fața ei o palore ca a unei flori ce vestejesce, și două lacrimi ca două picături de rouă.

Romea povestea:

»În vremea aceea, copilul Isus se jucă pe marginele gârlei împreună cu micii lui tovarăși. Și nu făcea bine, pentru că eră într'o ții de Sămbătă. Un om, care trecuse pe acolo și vedoruse ce făcea Isus, se duse la sfîntul Iosif și-i țise: »Ar trebui să-ți îndreptezi copilul, care se joca în ții de Sămbătă, făcîndu grămăți de nisip pe marginea apei; și asta-i un lucru oprit.«

Sfîntul Iosif se duse pe marginea apei; densul vedoru că copilul Isus făcea într'adevăr ce-i spusese omul. Se mîniă forțe tare și-i porunci să se întorče acasă. Însă copilul Isus, se supără că e certat, și trîni din picioru svirlîndu în aer nisipul pe care-l avea în mîni. Și nisipul totu se prefăcu în pasări frumoșe, cari sburară cîntîndu.

Ion D'Arc isprăv-se de ascuțit instrumentul de arat; iar copii, cu totă frumșetea poveștilor, mijau de somn. Iona se sculă și, după ce țise »nopte bună«, se sui în odaia ei, unde, ingenunchiată pe pat, dinaintea icônelor, vorbindu une ori încetu ca și cum aru răspunde unor ânger neveduți, stete rugîndu-se pînă la césul, cîndu cîntă cucoșul de dimineța, alu carui glas slab și sfîșietor este ca strigătul țilei nou-născute, care se deșteaptă.

Se ducea desu, după ce ascultă leturghia, să ședă pe marginea unei câmpii, pe ruinele vreunei case; se uită la deschîțeturile, care fuseseră uși, la palatul strivitu de învîlțitorea care se surpase, și la deschîțetura

negră a pivniții fără butoie, precum și la căpiștea de unde se furase pânea; pentru că vremile erau grele pe atunci pentru țerani din Francia; forțe desu, omeni îmbrăcați în fier ori în bronz veneau în cete, și strigîndu într'o limbă nepricepută, sârdu de prin șanțuri ori din tușuri, și se năpusteu în sat, fără nici un frîu puind foc la coșare, la colibe, sugrumîndu pe bîtrîni baljocurîndu fetele, jefuînd și măcelarînd; și ori cu i se făcea jale și milă. Iona plîngea vedorîndu împrejurul ei atăta nenorocire; și și mai mult plîngea gîndindu-se, că totu astfel eră pretutinden în frumoșă și dulce Francia. Dar numai decâtu ridică fruntea, și, ca toate lacrimile, ochii-i scînteiau. Vețu-că audia, nu urechia, ci cu inima, în fișitul frunzelor, în țugăventului, chiar în șgomotul unei pietre, ce ne mai pîndu-se ține cădea dintr'unu zid, nisce glasuri cari lădău sfaturi de nădejde și de gloriă, ori îi cîntau profeții, și pentru că mai vedea, departe, dincolo de câmpii ferice și de cetățile înfloritoare, într'o brumă de șoc care aurea virful catedralelor, un steg alb cu flori de crin, pe care erau zugrăviți Dumnețu și ângeri, aplecîndu-se, prin fumul țămăiei, peste capul unu rege ingenunchiat.

Intr'o ții se sculase forțe de dimineța, apucă drept înainte și merse, merse multă vreme. În partea dinșprî răsărită, care eră roșiă pentru că apărea aurora din neții, se vedeu niște norșori; pe drum, pe câmpii, se vedea tremurînd a pădurilor, eră o albăț ce se ținea cu niște eșarfe, cari aru trage cerul pe pămînt; și

BOEMII ȘI CROAȚII.

„Narodni Listy“ într'unu articlu intitulat: „Salutați de bună venire pe frații noștri!“ provocă pe Cehi, ca să primăseă frățesce pe Croații sosiți în Praga și cu această ocaziune face următoarele reflecțiuni:

»Slavii de sudă au dovedit pe timpul lui Safarik și lungmann ceea ce ei simțeseră față cu Cehii. În neuitatul an 1848 am salutat pe frații noștri de la Sud în »Praga auriă« și am aflat, că dintre toți Slavii, cei mai buni și mai sinceri prietini ai Cehilor au fost Croații. Pe atunci ei au jucat un rol însemnat sub banul lor, sub onestul Iellacici, care dicea că: »decă n'arū esistă Austria, arū trebui creată una.« Și în adevăr noi am mântuit Austria! Voi cu arma, noi cu cuvântul și cu condeiul. Să ne aducem bine aminte de cuvintele renumitului Havlicek, care încă pe atunci recomandă confederațiunea Cehilor, Slavilor de Sud, a Polonilor și a Rusiei mici. Dar' deși nu s'a înființat aceea confederațiune, putem afirma sus și tare, că aceea amicală confederațiune între Cehi și Croați există. Ce e drept, este încă mult de făcut pentru ca cuvântul de odinioară trupă să se facă, dar este adevărat și aceea, că ideile de atunci câștigă din ce în ce valoare și teren, pretutindena unde Slavii se întînesc. În acest sens salutam pe frații noștri Croați.«

RELAȚIUNILE ITALIEI CU AUSTRO-UNGARIA ȘI GERMANIA.

Cu privire la relațiunile Italiei cu Austro-Ungaria și Germania scrie »Opinione« într'unu articol intitulat »După conferință:«

»Srijinul, ce am dat noi propunerilor egiptene cu privire la Egipt, după a noastră părere nu turbură în nici un chip relațiunile de alianță cu Austro-Ungaria și Germania. Această legătură făcută să fie o chizășă de pace nu ne încătușează libertatea acțiunii noastre în cesiuni, cari nu o privesc. — Alianța cu Austro-Ungaria și Germania în cesiunile continentale și alianța său cel puțin buna înțelegere cu Anglia în Marea-mediterană — a fost totdeauna programul nostru și noi susținem și rămânem pe lângă părerea, că aceste două părți ale lui (programul) se pot pre bine uni.«

DIVERSE.

Negoțul modern cu sclavi. — Unu diarū din Washington scrie în numărul său din 27 Iulie următoarele lucruri, cari interesază pe Europa și totodată și pe țera noastră: Decăndu senatul Americii de nord a respins proiectul de lege, care avea intențiunea să oprască importul în masse alu lucrătorilor, angajați prin contracte, din străinătate, — șarlatanii neguțatori fără suflet exploatează și mai mult situațiunea, ca să câștige bani din modernul comerț cu sclavii. Planul lor este a importa din Europa în Statele-Unite lucrători în masse legați prin contract, lucrători, pe cari îi amăgesc cu promisiuni false că în America voru căpeta lucru pe timp durabil și bine plătit. Jertfele acestor șarlatani trebuie să se oblige prin contract, că în decursul de câțiva ani voru lucra pe o simbră ore-care stabilă. În fruntea bandei, care importă omen, se află speculantul de moșii Main W. H. și instrumentul său de frunte este Krott, unu German, care înainte cu câțiva vreme era predicator pentru emigrațiune. Krott se află pe cale

spre Europa, și mișleșca meseria și-o va începe în Germania. Elu va recruta lucrători cu ziua, servitore și muncitori isteri de tot felul; și Americani, cari voru ave lipsă de muncitori, voru ave numai să și-i comande din Washington; er neguțatorii de sclavi îndată îi voru procura. Munca va fi plătită cu mult mai ieftin decătu până acum, și astfel nu numai neguțatorii de sclavi, ci și Americani, cari dau de lucru, încă voru câștiga de pe spatele nenorociților și amăgiților emigranți. Cu deosebire în timpul unei greve din partea muncitorilor americani, sclavii din Europa voru ave mare trecere. Cu muncitorii americani, cari voru face grevă, capitaliștii ușori o voru scoate la capet, avendū în rezervă pe Europeanii legați prin contract. Fabricanții sunt provocați printr'o cerculară, care întonează avantajul importului sclavilor din Europa, ca să și facă comanda. Main & Comp. totodată au întemeiat și o colonie în apus, și acolo voru coloniza cu deosebire europeni, cari mai au încă puțin capital, — și le voru da nisce pământuri fără valoare. Main dice, că în apus dispune de unu teritoriu pădurosu de 100,000 de jugere.

—x—

Unu temerarū hoțu de cai. — La gara din Czegled unu bărbat bine îmbrăcat, care și s'arū fi părut că este din clasa burgesei, a dat pe tren unu cal bine înșelat, arătându cassierului și biletul de legitimare și rugându-lu că de orece n'are bani la sine, să i permită a plăti taxele pentru sine acolo și pentru cal în Dunakeszi, căci acolo are de gând să ducă calul. Spre mai mare incredere spuse, că șeful stațiunii din Dunakeszi i este prietinu bun. I s'a permis. Trenul a plecat. Dar cându era aproape de Dunakeszi, trenul și-a moderat iuțela, și calărețul, căci se suise în vagonul în care se află calul, ca să potă ingrijii de el, — se sui pe cal și cu o cuterătoare săritură. se aventă din vagon și pe o cale laterală, ca vântul, și ca gândul dispărū, lăsendū în vagon »falsul« bilet de legitimare alu calului.

—x—

Peladini. — În lunile de erna ale anului 1747 unu scamator italianu cu numele Peladini făcea mare vuetu cu producțiunile sale neînțelese de nime altu în Berlin. Decă vomu da creșmētū gazetelor contimporare »Peladini — „Magnus,« cum se numia elu — nu sciea să seversiască numai acele apariții, ce le seversiesc și le mijocesc scamatorii moderni prin ajutorul științelor naturale, ci și altele, ce aduceau aminte de neînțelesele vrăjitorii, de e slobodu a dice astfel, ale jongleurilor indieni și chinezi. Pe unu afiș alu său se dicea: »Toma Peladini, născut în Livorno va dovedi că elu e stăpan pe mai mult de o sută secrete ale magiei său artei albe va tăia capul unui animal viu, ilu va aședă era la loc și-lu va invi etc.« Peladini numia măestria sa »arta albă,« pentru ca să nu fiă socotit de popor de om alu »artei negre,« alu devoliilor. Într'o scrisore dată din 12 Decembrie din Berlin 1747 se scriu următoarele: »Ce privesc scamatoriile de căpetenia ale acestui artist, trebuie a sci că elu nu le arată, decătu pentru prețulu de cel puțin cinci-șeci galbeni. Elu produce cele mai minunate schimbări înainte privitorilor, le întorce era la starea normală și nu se apropia mai mult de șeci pași de aceea, căroro voiesc să le ia său să pună ceva în busunare. De altfel elu e om frumos, se îmbracă în catifea și e vesel. Nu are busunare la vestimente și aparate nu pōrtă cu sine ci stă, ori în mijlocul odăei ori lângă o masă. Dă voe ori și cui să observe cātū mai bine

apucăturile sale. De ce are lipsă, cere dela stăpani casei, unde se produce, și lasă de cele mai multe ori pe privitori să facă operațiunile, ce le indică elu. Ori și ce arū face și ori și cându fața lui e liniștită și gânditoare. Marquisul d'Argens dori să vedă cum va schimba unu om în animal și-i promise cincideci de galbeni. Peladini primi. Unu bucătar se invoi, să-lu schimbe într'unu porc sēlbatic. Elu și vine, dispere repede din ochii societății și dintr'unu colū alu odăiei ese unu godac sēlbatic alergandū; animalul dispere și bucătarul stă era în fața noastră. Altu bētū e schimbat într'unu cățeluș. Peladini trage paloșul său, tae caplū cățelușului, ilu pune era, cănele să face nevēdū și bētū se arată era întregu ca și mai nainte. Amēdoi lucrătorii spun că n'au simțitū nici cea mai mică durere, ci numai li sau părutū, că se cufundă într'unu somn adēncu.«

Bibliografiă.

»Scōla romānă« din Craiova Nr. 12 are următorul sumar: Pentru abonații noștri. — Cronica. — Istoria Caligrafiei — Prima locuință în Statele Unite ale Americii. — Ochii negrii — Ochii albastrii (poesie). — Despre elocutiunea poetilor latini (urmare). — Proverbi turcesci (urmare). — Mișcări în instrucțiune. — Variații. — Recreațiune. — Posta țiarului. — Anunciu.

*

Fōia școlastică,« din Blașiu Nr. 16: Despre educațiune în genere. — Adevărurile fundamentale ale creștine. — Din învățământul intuitiv. — Jōn Amos Comeniu despre educațiunea moralei. — O privire scurtă asupra instrumentelor creșterii său educațiunei. — Sciri școlastice. — Convocare. — Bibliografiă.

*

»Amiculū Familiei« din Gherla, Nr. 15: Căsătoria, studiu (urmare). — Luculus, novelă (urmare). — Părintele Carthausi, roman (urmare). — Mōrtea copilei, poesiă. — Seminarium pentru tinerimea studiōsă ro-greco-cat. în Blajū. — La umbra lui Tudor Vladimirescu, poesiă. — Fericirea, poesiă. — Renașterea limbei romānesci în vorbire și scriere — Cugetări.

*

A apărut »Beiū, Vodă, Domnū« roman originalu de T. Alexi, fasciculul 1.

*

»Preotulū romānū« din Gherla Nr. 13 cuprinde: Aședmintele sacre ale cultului divin din santele Paresene (urmare). — Cuvēntū funebalū. — Seminarium din Blașiu. — Diverse.

*

»Candela« din Cernăuți, Nr. 8 cuprinde: Sinalitatea biserice creștine. — Rēportulū mosaicu despre facerea lumii și științele naturale. — Prasnovanie vet-xozavetnogo Agiza. — Starea biserice Greciei sub domnia Turcilor și în timpul revoluțiunei până la venirea lui Capo d'Istria. — Catechesele celui între sânti părintelui nostru Cirilū, Archiepiscopulū Ierusalimului — Grigoriū Dvoeslovā i sv. litygia Prejdesoviashtnna Darova. — Cuvēntare în ziua de schimbarea la față a Domnului. — Predicā. — Cuvēntare ținutā de Cucernicia sa pār. spiritualū M. Dracinschi. — Cronică.

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

urmă veni ziua frumoasă și însoțită, cându grănele parū de aur și cându pădurile sēmēnă cu niște mari ruguri de smaragd în totu spațiul vēdū de sōre. Atātū de multu umblase, încātū ajunse pe marginea unei gârliște, într'unu trandafirū unde erau trandafiri așa de mulți cum nu mai vēduse dēnsa nici odată, și așa de frumoși cum nu credea ea că potū să fie. Se opri; era în mijlocul trandafirilor așa de palidă, ca și unu crin mare. Inșă nu se oprise din pricina florilor frumoșe, nici din pricina vântului ce o îmbătă de miros; ci pentru că dincolo de apăra aceia nu mai era Franța. Se puse pe marginea apei, pe nisip. Zimbi. Iși aducea aminte de povestea ce-i spusese Romea. Și-o povesti singurā, în gând, gāsind'o frumoșă. Luā nisipū în mână și-lu aruncă în aer. O! minune! pumnul de nisip se prefăcu în stigleți. Aruncă încă unu pumnū, și se prefăcu în pietrice. Înca o mână de nisip aruncă, și se prefăcu în pitulice. O alta, și se prefăcu în privighetori, cari se duseră să cante în trandafiri d'alături! Ea se vēdū numai decătu înconjurată, — pentru că paserile nu fugēu, — de paseri, ale cărorū pene schimbau numai fețe. Petrecu cātā-vă vreme ascultandū cantecele și privindū la penele ce solipēu. Pe urmă, le dīse cu blāndețe:

»Plecați, duceți-vē, pāserele! vē iubescū și sunteți frumoșe, dar nu trebuie să rămāneți vecinicū cu mine. De vreme ce ați luat viață, trebuie să vē gândiți, să sburati în înălțimile cerului, să vē faceți cuibul în copaci. Aide, pāserele, plecați în cotro vē mână vântul!«

Inșă ca și cum nu ar fi dīsū nimicū, pāserelele cīpiau și sburau împrejurul ei, puindu-i se în pēru, ori

pe umeri, și giugulindu-i cu ciocul urechia ori buza; și în sfērșitū pitulicea fi ciripi astfel:

»Nu, noi nu plectămū în cotro ne suflă vântul, pentru că, acolo nu mai este pământul Franciei, pe care ne amū născutū, ci avemū să rămānemū vecinicū cu tine!«

Pāserelele o urmară pretutindeni. Sburau împrejurul ei, când dēnsa dīse dafinului Carolū:

»Iți spunū din partea domnului, că tu ești fiu de rege și adevēratū moștenitorū alu Franciei.«

Imprejurul ei, când intră în Orleans, îmbrăcată cu o armatură albă, care bătea în roșu la lumina faclorū, cu cortegiulū ei de soldați și căpitan; imprejurul ei, când asaltă meterezurile englese, paserile ciripēu în sgomotulū rēboiului și sburau printre săgeți. Când ea cădū în șanțū, cu gātulū plinū de sange, paserelele fură, cari cu piciorușele lorū scōseră săgēta, și atāta țipară până ce veniră și luară pe Ioana; pitulicea își smulgea pe cale pufi și-lu punē pe rană. În ziua isbāndii când se cântau rugăciunile și se ardea tāmāia, acolo erau și ele; vādendū cum le fluturau aripile pe stēgulū albū cu flori de crini pe cari era zugrăvitū Dumneșu și āngerii, ai fi creștū că stēgulū era de paseri. Cālēii nu le vēdură, și cându dēnsa era în închisōre, și ele se adāpostiseră în colivia de ferū din turnul celū mare alu castelului; și totū acolo erau cându se aprinse rugulū.

»Plecați, mici pāserele, dīse dēnsa. — M'atī urmatū cu credință, și vē suntū îndatoratā. Dar trebuie să vē pāsășiți ađi, pentru că flacările ce creșcū are să vē arđă aripiorele cele frumoșe. Plecați, pāserele, în cotro vē va duce vântul!«

Inșă, pārea că dēnsa nu dīsele nici o vorbă. Pāserelele piuiau mereu și sburau prin foc și prin fum, puindu-i se pe pēru ori pe umeri, și giugulindu-i urechia ori buza, până ce în sfērșitū penele li se aprinseră de flacări și picară una câte una, ca florile de rubine, în jāraticū. Pe urmă, se depārtā mulțimea, și imprejurul rugului fū numai tăcere și singurătate, era nōpte; nimeni, nu mai era de față, decătu luna care luminā. Inșă, în cenușa încă fumegēndā, în care se amestecase cenușa feciōrei și a paserilor, — cenușe de crini și cenușe de puf, — se făcū unu frēmētū de viață. Cenușa se insufleți, se umflă, luā formă, se prefăcu cu incetulū în pene mari, ce fluturau imprejurul unei fete palide, care zimbi că se deștēptā. Și paserile, acum, nu mai erau nici pitulici, nici pietrari, nici stigleți; ci erau āngeri, care ducēu pe aripile lorū albe pe Ioana spre frumosulū Paradisū, acea Franță a cerului!

(Traducere de I. S. Spartali.)

Cursul la bursa de Viena
din 18 August st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.15	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	92.35	Despăgubire p. dijma de vin ungar	98.75
Rentă de hârtie 5%	89.15	Impmutulul cu premiu ungar	114.50
Impmutulul căilor ferate ungare	142.40	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	115.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar. (1-ma emisiune)	96.30	Renta de hârtie austriacă	80.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar. (2-a emisiune)	118.50	Renta de arg. austr.	81.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar. (3-a emisiune)	102.20	Renta de aur austr.	103.70
Bonuri rurale ungare	101.—	Losurile din 1860	135.10
Bonuri cu cl. de sortare	101.—	Acțiunile băncii austro-ungare	861.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	101.—	Act. băncii de credit ungar	318.61
Bonuri cu cl. de sortare	101.—	Act. băncii de credit austr.	313.50
Bonuri rurale transilvane	101.—	Argintul — Galbin împărătesc	5.76
		Napoleon-d'or	9.65 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	59.55
		Londra 10 Livres sterlinge	121.65

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 August st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 93 3/4	vënd. 94
Renta rom. amort. (5%)	95 3/8	—
convert. (6%)	97 1/4	98
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	34 1/4	—
Credit fonc. rural (7%)	102 1/4	103
" " (5%)	90 1/2	92 1/4
" " urban (7%)	101 3/4	102
" " (6%)	97 1/2	98
" " (5%)	87 1/2	88
Banca națională a României	1365	1400
Ac. de asig. Dacia-Rom.	340.	354 1/2
" " Națională	237 1/2	243
Aur	544.0/0	—
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

Cursul pieței Brașov
din 19 August st. n. 1884.

Bancnote românești	Cump. 9.10	Vënd. 9.15
Argint românesc	9.05	9.10
Napoleon-d'or	9.62	9.65
Lire turcesc	10.90	10.2
Imperial	9.86	9.88
Galbeni	5.64	5.67
Serisurile fonc. Albina	100.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe una jumătate de an și pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcat de la 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.“

ABONAMENTE LA „GAZETA TRANSILVANIEI.“

se pot face de la **1 și 15** a fie-cărei luni.

Pentru Austro-Ungaria pe an	12 fl. v. a.
” ” ” 1/2 ”	6 ” ”
” ” ” 1/4 ”	3 ” ”
Se acordă abonamente și lunare cu	1 ” ”
Pentru România și străinătate pe an	36 franci
” ” ” 1/2 ”	18 ” ”
” ” ” 1/4 ”	9 ” ”

Cel mai ușor mijloc de abonare este prin mandat postal. Abonamentele se plătesc înainte.

Rugăm pe domni abonați să binevoiescă a ne da lămurită adresa, ca trimiterea diarului să nu sufere nici cea mai mică întârziere.

Administrațiunea.

Nr. 2941—884.

3—3

pret.

Concurs.

Spre ocuparea de 2 posturi de medici de cerc cu locuința în Bran și Zernesci cu léfa anuală de câte 300 fl.; se deschide prin acesta concurs cu acel adaus cumcă în lipsa de concurenți la ambele posturi, alesul unui cerc va avea se împlinescă provisorice agendele medicali pentru amândou cercurile fiind cu locuința în Bran cu leafa de 600 fl.

Doritorii de a concură la aceste posturi se invită prin acesta ași înaintă suplicele instruate cu diploma de medic la subscrisul negreșit până la finea lunei August a. c.

Bran în 10 August 1884.

Alesandru Belle,
pretore.

— OCHIANURI —

(veđi figură în „Leipziger Illustrirte Zeitung“ dela 5 August)

escelente în cât privește tăria și forțe curate, **binocluri** pentru **câmp** și pentru **teatru**.

Cel mai renumit fabricant de lorniete (Jumelles) în Paris, Lepage, a vëndut din aceste renumite ochianuri cu prețuri eftine mai mult de 100,000 bucăți dându-le în comisiune tuturor opticilor din Europa. Și eu am primit 100 bucăți și nu pot lăsa să trecă această ocașie fără a recomandă onor. publicu aceste sticle elegante și demne de prețul lor. Ele întrec ca binocluri totu ce până acum s'a vëndut în felul acesta, și se pot cumpăra în dou mărimi cu piele fină și cu curele pentru purtat cu fl. 10—12. In Anglia, Francia, Rusia și Austria, din cauza calității lor aceste ochianuri se întrebuintează și în armată.

Spre a vedé aceste sticle invită pe onor. publicu

SAMUEL FISCHER,

opticu, strada Căldărarilor, Purzengasse Nr. 550.

Trămiterile în provinciă se vor face prompt și decă nu va conveni marfa se reîntorce prețulu.

Totu în același timp recomandă și instrumentele mele de optică, matematică, chirurgiă, precum și aședarea de **telegrafe**, **de case** și **telefonuri** cu prețuri forțe avantagiöse.

Gustav Biedermann, Praga, Pflastergasse Nr. 5.

Singurulă reprezentantă pentru Austro-Ungaria, Italia, Rusia și România, a fabricii chimice pentru mijlocele desinfectiunei „Kolin“ Nagel & Comp.

D-nii Nagel & Comp. mi-au predată întréga produțiune a lor de mijloce desinfectuöse, pe cari mă aflu în pozițiune a le oferí cu prețurile fabricii în orí ce cantitate.

Specialitățile următoare dintre eari o mare parte mai întâiu a fost introdusă de mine și care pe viitoru este destinată a jucá un mare rol în hygienă, le recomandă înaltelor autorități, on-publicu și fabricelor, și însemneză că preparațiunile fabricii Nagel & Comp. au fost salutate de cătră fisicii orașului Praga, și s'au găsit ca cele mai preferabile.

Ca măsurí fundamentale în această scriere servesc cercetările comitetului sănătății din Germania precum și cercetările lui Pasteus, Koch, Pettenkofer ș. a.

Oferu: Clor de mangan, fără sulfu pentru canaluri și retirete gr. 100, fl. 26.

Acid carbolic 20%, fl. 20.

Acid carbolic concentrat și curat chimic după percente.

Vară acid-sulfuric pentru odăi de bolnavi, paliativu, și mijloc pentru apărare în contra bólelor lipiciose, 10° — gr. 100, fl. 10.

Pulvere de carbol a lui Bauer (acid fenic mangan) pentru umblători gr. 100 fl. 14.

Creosolin, licid, bun și recoritoru, mijloc de desinfectare în soluțiune concentrată gr. 100 fl. 40.

Creosolin, amestecat cu cărbuni de lemn 20%, mijloc de desinfectare cu capacitatea cea mai mare de absorbițiune gr. 100, fl. 16.

Acésta nouă specialitate este d'unu efectu sigur și se pôte pune în orí ce locu, pentru că este fără mirosu. Creosolinul se compune din fenol (methil-fenol) cresol și săruri de fier.

Strujituri de carbol pentru grajduri fără mirosu, conținendu acid carbonic curat gr. 100, fl. 8.

Carbolineum, (oleiu) conține dela 10—12% cresol, 12—15% acid fenic și este cel mai bun mijloc pentru conservarea lemnului gr. 100, cr. 24.

Prospecte trămitu la eerere franco.